

'mis en els concursos. La fredor i la poca imaginació a voltes és colpidora; el disseny fa taula rasa de la delicadesa i la bellesa. Tinguem en compte, no obstant, que és la primera generació de professionals del disseny amb què compta la ciutat. L'avenç de les tècniques industrials fa que poc a poc desapareixin les clàssiques impremtes i els impressors de tota la vida. Per tant, els dissenyadors s'emmotllen a les noves tècniques de reproducció.

Crec que Sabadell s'hauria de plantejar, dins el marc real de les possibilitats, el tornar a estructurar els concursos de cartells amb incentius morals perquè tots els nostres artistes hi participessin i, per tant, aportessin el millor del seu enginy vers les imatges anunciadores de la Festa Major.

PROGRAMES DE MÀ

Capítol a part són els programes de mà exposats en vitrines. Per als amants de les arts gràfiques, hi han unes petites mostres que demostren una i mil vegades fins on es podia arribar amb els mitjans que tenien a les mans els impressors del segle passat.

CARTELLS ORIGINALS

En mencionaré tres que segons el meu criteri, sobresurten de la resta.

1941, Josep Vives Bracons, (103x74 cm.). Delicadesa, sobèrbia i dicció es donen la mà amb encert i noblesa. Tècnicament ben resolt. No sabem si es publicà com a cartell, però il·lustrà el programa de mà d'aquell any. Per cert, la reproducció no és gens afortunada.

1944 i 1945, Joan Vila Cases, (124x90 i 121x86 cm.). Els dos són una bona mostra del gran concepte que en els seus anys joves tenia la il·lustració: molt ben resolt i amb molta personalitat.

Una vegada revisada a fons la mostra he de fer palesa la manca d'almenys dos exemplars de tamany mural, exposats en l'"Antologia de Cartells de Festa Major" a l'Acadèmia de Belles Arts a l'any 1966, de la qual vaig tenir cura. En aquella ocasió tots els cartells foren facilitats per l'Arxiu Municipal on van ser retornats degudament. Caldria indagar on han anat a parar.

VIIe Centenari dels "Eucaliptus"

Quan l'any 1283 en Pere Sa Muntada va fer donació al comú d'una casa amb la intenció que es convertís en un Hospital, on els pobres de la Vila trobessin acolliment, poc es podia imaginar que les conseqüències d'aquell gest es perpetuessin fins als nostres dies.

Efectivament, amb el pas dels anys i malgrat els nombrosos obstacles que sorgiren, la primitiva donació es convertí en Hospital i Casa de Caritat de Sabadell, vigent encara avui dia a la nostra Ciutat.

Després de canviar d'emplaçament, durant tots aquests anys i mercès a la donació dels terrenys de l'advocat sabadellenc, Josep Cibera, al Taulí, i gràcies també a l'herència del Canonge Juncà, aconseguiren a principis d'aquest segle el definitiu emplaçament de l'Hospital (bé, definitiu no, perquè enguany tornem a canviar d'edifici, encara que no de la zona del Taulí). Hospital que va planejar l'arquitecte Enric Fatjó i Torras l'any 1901 i en posà la primera pedra l'alcalde Baldomer Pineda i Peig, i es va inaugurar l'any 1903.

Anys més tard l'Ajuntament, presidit aleshores pel Dr. Relat, va construir un nou edifici junt al ja fet, al qual es donà el nom de Pavelló Victòria Eugènia, i fou dedicat als tuberculosos, dels quals tenien cura les religioses Germanes de Sant Vicenç de Paül.

Després de moltes vicissituds i passats anys molt dolents (la guerra, la post-guerra...) i gràcies als esforços de tota la gent que treballa desinte-

ressadament, arribem als nostres dies i també l'esforç de la nova generació que treballem en aquest centre, ha fet que es pogués arribar a aconseguir que el nostre Hospital de Sabadell, els "Eucaliptus", estigui ocupant un lloc important dintre de la societat sabadellenca.

Per raons de vida, els d'avui no som els mateixos d'aleshores, però l'esperit de lluita i de superació que tenien desde Pere Sa Muntada fins enguany, no s'ha deixat.

Pels voltants dels anys seixanta la Casa de Caritat passa a la Residència Albada, construïda també als terrenys del Taulí. Si abans eren dos edificis separats, Clínica Nostra Senyora de la Salut i Residència Albada, ara estan íntimament comunicats gràcies a la nova obra que enguany s'inaugurarà i tindrà el nom de Pavelló del VIIe Centenari.

En commemoració de tal data, es faran una sèrie d'actes que oportunament es posaran en coneixement dels sabadellencs.

Finalment, ens resta esperar que l'esperit amb què va començar Pere Sa Muntada i que continua igual en els nostres dies, segueixi essent el principal motor que mogui i empenyi els petits esperits que tots nosaltres, els que treballem en aquesta set vegades centenària Casa, portem dintre i sols sigui aquest i no cap més el que faci que es pugui arribar a convertir-se en una obra milenària.

¡ENDAVANT!

Dr. Manuel Cahisa
Dr. Carlos Hervás

És una gentilesa de

negre

Passeig de la Plaça Major, 38
Telèfon: 726.56.38
SABADELL